

5. Supplerende Processkrift

i ankesag Ø.L. B-0945-98,

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Indstævntes processkrift af 7. april 1999 er modtaget.

Indstævntes selvmodsigende anbringende:

Jeg bemærker, at indstævnte i processkriftet understreger, at det ikke gøres gældende, at sagsøgers priser nominelt er forhøjet med ambien fra 1987 til 1988 og fremefter.

Ikke desto mindre henholder indstævnte i det hele sig til påstandsdokumentet af 25. januar 1999, hvori det både gøres gældende, at ambien som udgangspunkt må anses for overvæltet, og at appellanterns varesortiment har været så omskifteligt, at der ikke kan siges noget sikkert om udviklingen i appellanterns priser.

Påstandsdokumentets side 3 redegør for den situation, at ambi ikke anses for overvæltet i det første år, men derimod i de efterfølgende 3 år, men indstævnte gør på ingen måde rede for, hvordan i alverden det skulle kunne lade sig gøre, hvis ikke det var fordi ambi var lagt på prisen i årene 1989-1992, således som Byretten antog?

Indstævnte fastholder jo i påstandsdokumentet, at ambi er overvæltet, og at regnskaberne ikke fører til andet resultat. Hvad mener indstævnte egentlig?

Det er fortsat selvmodsigende synspunkter, hvor det ene udelukker det andet. Jeg fastholder ubetinget, at hvis der skal være den mindste tvivl om, at jeg ikke har lagt ambi på priserne i ambi-perioden, vil jeg gennemgå hvert eneste indkøbs- og salgsbilag, så den tvivl definitivt afvises igennem bevisførelsen.

Mit løsningsforslag:

Indstævnte fastholder overvæltningssynspunktet i størstedelen af processkriftet, så 550 retsdage er nødvendige for at undgå, at overvæltningssynspunktet påberåbes igen under domsforhandlingen. For at undgå at spille rettens tid, vil jeg foreslå den løsning, som Østre Landsrets 4. afdeling valgte den 14. april 1999 i en anden sag, hvor det ligeledes var umuligt at få et entydigt svar fra Skatteministeriet.

Jeg vil foreslå, at retten i denne sag føjer følgende til retsbogen:

"Indstævnte bekræfter, at der ikke ved en gennemgang af appellantens fakturaer for perioden 1987 til 1991 kan konstateres nominelle prisstigninger vedrørende de af appellanten solgte produkter.

Indstævnte gør således ikke gældende, at sagsøgers priser nominelt er forhøjet med ambi fra 1987 til 1988 og fremefter - dvs. heller ikke i årene 1989, 1990 og 1991.

Appellanten frafalder kravet om at fremlægge bilag, der dokumenterer prisudviklingen i samme periode."

Hvis indstævnte reelt frafalder synspunktet om, at ambi er lagt på prisen på varerne, er det uklart, på hvilket grundlag indstævnte afviser at tilbagebetale ambi.

Skal jeg forstå det således, at indstævnte mener, at besparelserne på arbejdsgiverafgifterne fuldt ud opvejer den indbetalte ambi?

Det kan afklares med et simpelt regnestykke, og så vidt jeg kan se, er der blot tvivl om, i hvilket omfang sparede arbejdsgiverafgifter skal modregnes, herunder de fiktivt ansatte besparelser som f.eks. sygedagpenge. Er det indstævntes synspunkt?

Eller gør indstævnte gældende, at jeg er tilgodeset igennem en konkurrenceforbedring ved at fastholde priserne?

I så fald skal jeg gentage min anmodning om, at indstævnte dokumenterer, forklarer eller i det mindste sandsynliggør, hvordan det skulle kunne lade sig gøre...

Jeg vil gerne slippe for at gennemgå bilag i 550 retsdage, men når størstedelen af indstævntes påstandsdokumentet argumenterer ud fra et overvæltningssynspunkt, kan jeg ikke udelukke, at indstævnte vil argumentere ud fra det under domsforhandlingen. Uden en tilføjelse til retsbogen kan jeg ikke udelukke, at Landsretten vælger samme løsning som Byretten. Det vil jeg ikke tillade, når jeg kan bevise, at det er forkert.

Aalborg, den 3. maj 1999

Hans Kristian Pedersen